

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-1242

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CHelsea 3-1242

No. 173. — Štev. 173.

NEW YORK, SATURDAY, JULY 25, 1936 — SOBOTA, 25. JULIJA, 1936

Volume XLIV. — Letnik XLIV.

BORBA ZA POSEST ŠPANSKEGA GLAVNEGA MESTA

VLADNE ČETE SO PREMAGALE FAŠISTE IN PO HUDEM BOJU ZAVZELE SAN SEBASTIAN

Tri nove vladne armade proti vstašem. — Fašisti so bili v treh bitkah premagani in se nahajajo v divjem begu. — Aristokrati v španskem kopališču se boje za svoje življenje. — Francoska letala se smejo le na razdaljo 12 milj približati španski meji.

BARCELONA, Španska, 24. julija. — Tri nove armade protifašistične milice, vsega skupaj 8500 mož, so odkorakale danes iz Barcelone proti Saragosi, kjer je zbrana močna fašistična posadka.

Armade tvorijo kmetje in delavci, ki so bili rekrutirani v okolici Terragone.

Iz Burgosa, glavnega stana fašistične armade na severu, poročajo, da je 4000 mož močna kolonija vojakov zašla v zasedo.

MADRID, Španska, 24. julija. — Vstaška armada pod poveljstvom generala Emilija Mola, je bila danes v Guadarrama pogorju v treh ločenih bojih, pri Somo Sierra, pri Segoviji in pri Avilu popolnoma poražena. Vstaši, kar jih ni obležalo na bojišču, so se v divjem begu umaknili.

V Madridu vlada mir. Trgovine so zopet odprte in promet se normalno vrši.

Poleg San Sebastiana so vladne čete iztrgale vstašem tudi Ford Gaudelupe. Pri tej priliki je bilo usmrčenih petinpetdeset vstašev, ni pa znano, koliko svojih ljudi je izgubila vladna armada.

HENDAYE, Francija, 24. julija. — Španske vladne čete so po vročih bojih zavzele San Sebastian. Uporniki, ki so se večinoma zabarikadirali v kazino in v hotelih, so bili premagani. Fašisti so imeli mnogo mrtvih.

Vladna topničarka v pristanišču in topovi na hribih nad San Sebastianom so bombardirali fašiste od jutra do večera. Železniška postaja slovitega svetovnega kopališča je pogorela.

Vladni oklopni avtomobil, ki je dopoldne vozil skozi San Sebastian, so fašisti obstreljevali, toda popoldne so bili boji končani z zmago vladnih čet.

Ker so Španci obstreljevali francoske aeroplane, ki so hoteli bitko fotografirati, je francoska vlada prepovedala zračni promet 12 milj do španske meje.

Ob francosko-španski meji ni nikjer videti fašistov. Španski obmejni stražniki, ki so se na strani vladnih čet udeležili bojev, so se zopet vrnili na svoja mesta, iz česar je mogoče sklepati, da jih po zmagi vladnih čet ne potrebujejo več.

Radio postaja v San Sebastianu se je zopet oglasila in poziva prebivalstvo, da se združi za obrambo republike.

Podrobnosti o dvodnevni bojih okoli San Sebastiana je mogoče izvedeti samo od beguncev, ker do sedaj z mestom ni bilo nikake zveze. Ker ni več slišati grmenja topov, je mogoče sklepati, da je konec bojev, ali pa je vladnim četam pošlo streljivo.

Še pred zavzetjem San Sebastiana so potniki in begunci poročali, da se tam bivajoči španski aristokrati boje za svoje življenje. San Sebastian je največje špansko kopališče, kjer imajo aristokrati svoje vile.

Predno so se boji pričeli, so aristokrati zaprli svoje vile ter se nastanili po hotelih pod varstvom rašističnih vojakov. Sedaj pa se boje, da jih bo ljudska množica vsled zmage vladnih čet napadla in nad njimi zadostila svoji jezi.

Železniške družbe bodo pomagale farmerjem

LINDBERGH SVARI PRED ZRAČNO VOJNO

Svet se mora zavarovati proti bombam iz aeroplanov. — Na Nemčijo je napravil govor globok utis.

BERLIN, Nemčija, 24. julija. — Polkovnik Charles A. Lindbergh je v svojem govoru pred nemškimi zračnimi uradniki svaril Evropo pred bodočo vojno, ker bodo tedaj prišli do veljave v prvi vrsti aeroplani, ki bodo metali bombe.

Svoj govor je imel pri banketu, ki ga je njemu v čast priredilo zračno ministrstvo. Nemško časopisje zatrjuje, da je njegov govor napravil na vse Nemce globok utis.

Lindbergh je rekel, da je svet v aeroplanih tako napredoval, da pred njim ni nobena stvar varna, da je aeroplan popolnoma odpravil obrambo in da je popolnoma premenil način vojskovanja.

Nato je primerjal razvoj čolna z razvojem letala. Oni, ki so prvi gradili čolne, niso dočakali, da bi videli, kako se je iz čolna razvila velikanška moderna bojna ladja, ki nosi težke topove. Graditelji aeroplanov pa so v 25 letih doživeli popolni razvoj letala. Aeroplani, ki so bili spočetka namenjeni samo za "nedolžno" vožnjo, danes nosijo več tisoč ton bomb in z njimi uničenje.

"Aeroplan," je rekel Lindbergh, "je odpravil defenzivno vojno. Svojih družin ne moremo več varovati z armado. Avijatika je prinesla revolucionarno spremembo svetu, ki se že trese v samih premembah. Naša dolžnost je, da storimo vse, da ne uničimo ravno tega, kar želimo varovati."

Zato je Lindbergh poudarjal, da je treba postaviti novo varnost, ki sloni na inteligenci, ne pa na sili.

Po govoru sta bila Lindbergh in njegova soproga gosta Luft-hansa pri čajanju na Tempelhof letališču.

Nato so mu dali na razpolago največji trgovski aeroplan, s katerim je letel nad Potsdamom in nad olimpijskim stadionom v Berlinu.

NUDISTI V JUGOSLAVLJI

BEOGRAD, Jugoslavija, 23. julija. — Jugoslovanski škofje so pri vladi ostro protestirali proti temu, da se ljudje nagi kopljejo na dalmatinski obali. Škofje v svojem protestu pravijo, da poletni obiskovalci kopališč uničujejo moralno domačinstvo. Oblasiti pa so proti kopalcem popustljive z izgovorom, da v tem letnem času prihaja v deželo mnogo tujcev, katerim morajo dovoliti največjo svobodo.

BREZPOSELNI VZTRAJAJO V KAPITOLU

Strankarski boji zavlačujejo pomoč brezposelnim. — Brezposelni sede na galeriji.

HARRISBURG, Pa., 24. julija. — Voditelji brezposelnih, ki se vedno vztrajajo v državnem kapitolu, so proti večeru poslali po ojačenje, ker se legislaturi še vedno ni posrečilo rešiti vprašanja glede podpore. Več sto brezposelnih je na galeriji ves dan z medklci kazalo svojo nevoljo. Rekli so, da bodo ostali v kapitolu še ves teden in da se jim bo pridružilo še večje število brezposelnih.

Senat, v katerem imajo republikanci večino, je sprejel dve predlogi: takojšnje dovoljenje \$10,000,000 za podporo brezposelnim in izdajo državnih bondov v znesku 39,500,000 dolarjev, katero vsoto bodo kralji bodoči davki.

Demokratski governor Earle pa je proti nadaljnim izdatkom iz državne blagajne. Demokratski voditelji so na konferenci z governorjem sklenili, da bodo predloge senata kratko zavrnil.

Republikanci v poslanski zbornici so se postavili na stran demokratov, ki zahtevajo, da je predloga vrnjena senatu in da postane celo vprašanje o podpori "mirovna konferenca". In tako sta bili obe predlogi vrnjeni senatu, ki se s svojega stališča ne gane niti za las.

NOVA STAVKA V FRANCIJI

PARIZ, Francija, 23. julija. — Nepričakovano so se zopet pričele stavke in se razširile tudi na kmetije v okolici Pariza ter na avtomobilske tovarne in jeklarne v severni Franciji.

Medtem ko je bilo v ponedeljek na stavki 37,000 delavcev, jih je sedaj 71,000, ko je zastavkalo v Belfortu 25,000 kovinskih delavcev, 6000 delavcev v avtomobilskih tovarnah in 600 poljskih delavcev.

BREZPOSELNI V HARRISBURGU

HARRISBURG, Pa., 22. julija. — Več sto brezposelnih je prikorakalo pred Kapitol, ko je legislatura končala svojo sejo, ne da bi določila kako podporo za brezposelne. Opolnoči je bil izčrpan sklad za podporo brezposelnim.

Voditelj brezposelnih, William Benjamin, je rekel: "Še več naših ljudi bo tukaj jutri in če treba, še več dni, dokler ne dobimo 100,000,000. Bo še dovolj zabave in presenečenj."

STAVKARJI SO ZMAGALI

800 stavkarjev je bilo zopet sprejetih na delo. V dolgih vrstah so stali pred uradom družbe.

CAMDEN, N. J., 23. julija. — V tovarni Radio Company of America je bilo zopet nastavljenih okoli 800 stavkarjev, ko je bila končana štiritedenska stavka Electrical and Radio Workers. Ostali stavkarji bodo zopet v najkrajšem času nameščeni. Kot pravi uradna tovarna, je bilo na stavki 1800 do 2000 njenih delavcev.

Navzlic temu, da je bila stavka poravnana zadovoljstvo obeh strank, je rekel sodnik Frank F. Neutze, da proti aretiranim stavkarjem ne bo milo postopal. Obravnaval je 35 slučajev ter je zaradi pomanjkanja dokazov odpustil 27 moških in žensk. Osem pa jih je postavil pod skupno varščino \$66,000, ter jih je izročil v varstvo velike porote. Prejšnji dan pa je isti sodnik postavil za 38 stavkarjev \$231,000 varščine.

Ko so ob 7 zjutraj prihajali na delo delavci, ki niso stavkali, je že stalo pred vrati 100 stavkarjev. Navzlic temu, da jih je družba skozi ves dan naglo sprejemala na delo, jih je zvečer še vedno stalo v dolgi vrsti 800. Mizarji in izdelovalci orodja, ki jih družba nujno potrebuje, so bili poklicani iz vrste in jim je bilo odkazano delo.

OTVORITEV ELEKTRIČNE FARME

DRANESVILLE, Va., 23. julija. — Notranji tajnik Ickes je pritisnil gumb in s tem odprl tok na prvo električno farmo.

Takoj, ko je bila odprta elektrika, so se na Rosedale farm pričele gojiti čudne stvari.

V hlevu so krave začudeno gledale, ker jih je pričela mlesti neka nevidna sila — elektrika.

Ob pašniku je z elektriko napojena žična okraja branila živini, da ni mogla vhati v škodo koruzo.

V shrambi za jedila je neka posebna električna priprava pričela pobijati muhe.

Skozi sobe je pihala mrzla sapa.

V kopalnici pa je 31 let stari farmerjev sin Randolph Hughes vzel v roko električne briteve.

Krave so bile pomolzene. — Muhe so bile pobite. Živina ni uhajala v koruzo. — Sobe so bile hladne kot spomladi. — Toda Hughesov sin se je vrezal z britvijo.

Hughesova vnukinja, 6-letna Peggy Hughes, je tajniku Ickesu ponudila kozarec svežega mleka.

"Hvala," je rekel Ickes, ko

TOVORNINA PO ZAPAD. DRŽAVAH BO SKOROGOTOVO ZNIŽANA

CHICAGO, Ill., 24. julija. — Zastopniki železniških družb, katerih vlaki vozijo skozi države, ki letos trpe vsled velike suše, so se zbrali na konferenci, da sklenejo, kaj jim je mogoče storiti za težko prizadete farmerje.

Razne oblasti so jih naprosile, da bi znižale tovarnino, da bi mogli farmerji s svojih posušenih farm prepeljati svojo živino na druge kraje.

Zastopniki železniških družb pa so izjavili, da morajo celi položaj natančno pregledati, predno morejo v tem kaj ukreiniti.

Ker je vedno manj upanja, da bi mogli letos farmerji kaj pridelati, so se vlada in druge oblasti obrnile na železniške družbe s prošnjo, da čim prej znižajo tovarnino.

PIERRE, S. D., 24. julija. — Velika črna vrana hodi po suhi strugi Grand River (Velike reke); glavo obrača z leve na desno. Mogoče išče črve, mogoče vodo. Toda črvi so poginili, voda se je posušila.

Vseposod smrt. Ob cestah je mogoče videti sto in sto mrtvih zajcev, ki so poginili vsled lakote in žeje.

Velika reka se je posušila. Suhe so tudi reke Cannonball, Moreau, White River in vse druge reke, ki so zalagali z vodo staro reko Missouri. Pa tudi ta častljiva reka se še komaj premika. Ob bregu je mogoče videti znake, kako se vedno pomika proti srečni strugi.

Od Bismack, N. D., pa da Pierre, S. D., na razdaljo 225 milj pripeka solnce z jasnega neba. Nepristano pihla veter s hitrostjo 25 milj na uro ter dopolnjuje uničenje solncea in zgledi polja, preko katerih je šel. Solnce in veter, veter in solnce. Lakota in smrt!

NEGUŠ PRIDE V AMERIKO

WORTHING, Anglija, 24. julija. — Abesinski cesar Haile Selassie je v četrtek obnavljal svoj 45. rojstni dan mirno in v velikem nasprotju z združim obhajanjem v Addis Ababi, ko je s svojimi poglavarji na veliki pojedini jedel surovo meso.

Neguš porabi več ur na dan s sestavljenjem načrta za svojo propagando, da bi zopet dobil svoj prestol.

Iz tega razloga se je tudi oprijel misli, da obišče Združene države, da bi pridobil ameriško javno mnenje za svoj stvar.

je nekoliko popil," to je mleko električne krave.

Nato pa kozarec ponudi dekletu.

"Ne," pravi deklica in se s prstom v ustih umakne,

TRIE LABORITI IZKLJUČENI IZ ZBORNICE

Razžalili so kralja in enega ministra. — Delavski poslanci imenovali kralja zaničevanja vrednega človeka.

LONDON, Anglija, 24. julija. — V parlamentu je prišlo do velike zmešnjave, ko so bili trije laboriti izključeni, ker je en poslanec imenoval kralja zaničevanja vrednega človeka, druga dva pa sta rekla, da je notranji minister sir John Simon lažnjivec in konservativni poslanci umazane podgane.

Poslanec Campbell Stephen in George Buchanan sta zapustila zbornico v veliki jezi, J. McGovern pa se je protivil izključenju. Stražnik je nato dobil povelje, da pelje McGoverna iz zbornice.

Prepir se je pričel, ko je Simon govoril o brezposelnosti. Simon je omenil, da so otroci primorani skrbeti za svoje starše. McGovern pa ga je prekinil z besedami: "Zakaj pa kralj ne preživlja svoje matere? Mora že biti vsega zaničevanja vreden človek!"

Kraljica-vdova Marija ima svojo lastno civilno listo.

McGovern, ki je najljutejši med tremi laboriti, je zaklical proti predsedniku: "Well, gospod predsednik, rečem, da je notranji minister velik lažnjivec!"

Takoj nato je bilo sklenjeno njegovo izključenje z 262 glasovi proti dvema glasovoma.

McGovern pa je še dalje sedel na svojem mestu, ko ga je že predsednik pozval, da zapusti zbornico. Nato pa je prišel stražnik v hlačah do kolen in starem običaju oborožen z mečem in je bojevitega poslanca zgrabil ter ga med glasni klici poslancev odvedel iz zbornice.

Medtem pa je predsednik zapustil svoje mesto ter s tem prekinil sejo. Vzelo je 15 minut, predno se je ropot polegel in je Simon nadaljeval s svojim govorom.

NAROČITE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDA, DRŽAVAH

"Glas Naroda"

(A Corporation)

Owned and Published by

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

Frank Baker, President

L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:

318 West 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja na Ameriko za	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

Dopisi brez podpisov in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedel in praznikov

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

LINDBERGHOV GOVOR

Charles A. Lindbergh, ki se je preselil v Anglijo, je začel potovati po Evropi.

V Združenih državah ni imel miru, najbolj ga je pa potrla strahovita nesreča, ko so mu odvedli in umorili sina prorojenca.

Kar potihem se je izselil iz Združenih držav.

Izza časa, ko je preletel Atlantski ocean ni posebno dostokrat svojevoljno nastopil v javnosti. Velja za skrajno molčečega in vase zaprtega človeka.

Vsled tega je vse presenetil govor, ki ga je imel ob svojem prihodu v Berlin. Govoril pa ni samo kot letalec, pač pa tudi kot človek, ki ima nekaj pogleda v bodočnost.

Javnost ugiba, če si je govoril zamislil sam ali če ga je imel po naročilu. Naj bo tako ali tako — besede, ki jih je govoril, so tako značilne, da jih svetovni tisk na dolgo in široko komentira.

Najprej je pohvalil Nemce, ker imajo tako izborna razvito trgovsko zrakoplovstvo, nato je pa začel govoriti o letalih in o vlogi, ki jo igrajo v modernem času.

— Ljudje, ki so stesali prvi čoln, niso dočakali časa, ko se je čoln razvil v moderno bojno ladjo.

— Z nami letalci je pa drugače. Letalstvo je staro komaj par desetletij, pa smo že priča, ko so se nedolžna platnena krila spremenila v nosilce uničenja, ki je bolj usodno kot so topovi bojnih ladij. Aviatika je odpravila defenzivno bojevanje. Zdaj ni več mogoče z armado zaščititi ostrja dežele.

Govornik je poudaril, da govori kot civilist in da nikogar ne zastopa.

Zato se je čuditi, da je povedal nekaj takega nazijski Nemčiji, katera se mrzlično oborožuje na kopnem in na morju ter skuša postati tudi v zraku močnejša kot so druge države.

— Mi aviatiki, — je nadaljeval in zaključil, — imamo veliko nalogo in veliko odgovornost. Svetu moramo dati novo vrsto jamašine in varnosti, čije temelj ne bodo utrdbe, pač pa razum.

TANSKO JEZERO IN ANGLIJA

Marsikdo se čudi, da so postali Angleži nenadno tako popustljivi glede problema Tanskega jezera, ki je bilo glavni vzrok, da so tako nasprotovali italijanski zasedbi Abesinije.

Toda to njih zadržanje pojasnjujejo sedaj neki britski strokovnjaki, ki pravijo, da vsakokratni lastnik Tanskega jezera nikakor nima možnosti v rokah, da bi po mili volji povzročal sušo ali poplavo v Egiptu in Sudanu. Sicer prihaja iz tega jezera Modri Nil, toda ta dobiča iz jezera le 109 kubičnih metrov vode na sekundo. Pri Kartumu, kjer se združita Modri in Beli Nil, vodi prvi povprečno 1936 kubičnih metrov vode na sekundo s seboj in ogromno večino te vode ne dobiva iz Tanskega jezera. Tansko jezero oddaja celotnemu Nilu torej zelo omejeno količino vode, komaj 5 odstotkov.

Če niso to samo tolažbe po vzgledu zgodbe o kislem grozdu — Iz zgodovine je namreč točno znano, da so abesinski vladarji ob raznih prilikah zaprli Egiptu dotok vode iz Tanskega jezera in vsakokrat je bila posledica velika suša v Egiptu.

NEKAJ ZA IZUMITELJE.

Neki ameriški milijonar, ki je postal milijonar z važnim izumom, je nekemu reporterju označil deset izumov, ki so ta čas baje najbolj potrebni in ki bi izumitelja spremenili v milijonarja. Ti izumi so:

1. Dieslov motor za transportna letala.
2. Ceneno letalo po načinu avtogirov, ki bi ga lahko imeli vedno pripravljene v vrtni in s katerim bi se lahko neposredno pred vrati dvignili v zrak ter bi pristajal isto tako pred vrati.
3. Pridobivanje sil iz sončnih žarkov, plime in oseke ter zemeljske notranje toplote,

4. Luč, ki bi prodirala skozi megle.

5. Proizvajanje električne sile neposredno v premogovnikih od koder bi se dovajala v mesta za kurjavo, pogon in svetlobo.

6. Izum mrzle luči, kakršno proizvajajo kresnice.

7. Govoreče knjige.

8. Papir iz trave namesto iz lesa. Gozd rabi petdeset let, da vzrase, potem pa napravijo iz njega v podobi papirja v nekoliko dneh makulaturo.

9. Avto brez stikanja.

10. Umetna hrana, ki bi upoštevala vse znanstvene ugotovitve.

NEZNANJE ANGLEŠČINE IN DOKAZ O ZAKONITEM PRIHODU

Ta je petnajsti izmed vrste člankov o naturalizaciji in državljanstvu.

Imamo znatno število inozemcev v Združenih državah, ki bi radi postali ameriški državljani, ali jih kak razlog zadržuje. Dva izmed najobičajnih razlogov sta nezmožnost govoriti angleški in nezmožnost dokazati zakoniti prihod.

Naturalizacijski zakon predpisuje, da nikak inozemec ne more biti naturaliziran v državljan, ako ne zna govoriti angleški. Za časa ljudskega štetja leta 1930 je bilo 1,225,000 inozemcev, ki niso govorili angleški. Večina teh ljudi je dosegla ono srednjo starost, ko je človek nagnjen misliti, da "je prekasno učiti se."

Naučiti se angleški je stvar največje važnosti. Pa ne le zato, kar je to potrebno za ameriško državljanstvo. Znanje angleščine utegne biti ključ do boljše službe in do večje plače. Omogočuje razumevanje svojih lastnih otrok in ožji stik z njimi, kakor tudi večjo vdeležbo v splošnem javnem življenju in živahnejši stik s sosedi.

Ali se more inozemec ali inozemka naučiti angleški, ako so srednja leta že minula? Odgovor je odložen "da." Nekdaj se je mislilo, da človek more biti kdaj prestar, da bi se učil, ali nedavna raziskovanja so dokazala, da človek ni nikdar prestar za učenje in da marsikaj ljudje srednje starosti in tudi starejši ljudje se učijo še boljše kot otroci. Nadarjenost za učenje jezika je seveda različna, ali je prav malo ljudi, če sploh kdo, ki so se zares potrudili naučiti se angleški, pa da ne bi uspeli.

Brezplačni tečaji za učenje angleščine so na razpolago v ameriških ljudskih šolah v vseh večjih in tudi v mnogih manjših mestih. Skoraj v vsakem večernem tečaju je lahko najti moške in ženske, stare šestdeset let in celo več, kot sedemdeset let, ki se učijo angleški in ki uspešno prestanejo naturalizacijski izpit. Naučiti se novega jezika ni seveda lahko stvar, pač pa nekaj, kar se doseže hitreje, kot si večina ljudi predstavlja. Pogum, da se začne, in vztrajnost v nadaljevanju sistematičnega učenja sta glavna predpogoja za pridobitev zadostnega znanja angleščine, ki bo v velikansko korist inozemca, naj postane ameriški državljan ali pa ne. Čitati in pisati angleški je važno, ali vse, kar naturalizacijski zakon zahteva, je zmožnost govoriti angleški.

Druga navadna ovira za državljanstvo je nezmožnost dokazati zakoniti prihod. Razun ako je inozemec prišel v Združene države pred dnem 29. junija 1906, on mora dobiti pričeval o prihodu, predno more biti naturaliziran. Da ga dobi, mora pokazati, kdaj in kam je prišel. Dostikrat je inozemec pozabil ime ladje, s katero je prišel, ali dan in mesto prihoda. Zlasti je temu tako, ako je inozemec prišel sem, ko je bil še otrok. V nekaterih slučajih se je dogodilo, da je bilo ime izpuščeno iz seznamov potnikov ali pa da je bilo ime takozemrevarjeno, da oblasti ne morejo potrditi zakonitega prihoda, tudi če so podatki glede prihoda istiniti.

Take težave v dokazovanju zakonitega prihoda so dostikrat sitne, ali ne nepremagljive. Ako se inozemec potruji pregledati stare zapiske ali poskusi spominjati se takih podrobnosti, kot da-li je prišel blizu kakga praznika, koliko dni je bil na poti itd., je mogoče priravnati take informacije s sezname prihodov parnikov in ugotoviti, v jako mnogih slučajih, parnik, s katerim je inozemec prišel. Ako pa vse to je brezuspešno oziroma ako je inozemec prišel nezakonito pred dnem 3. junija 1921, mu zakon dovoljuje, da se registrira, in more na podlagi te registracije dobiti spričevalo o prihodu. Pristojbina za to registracijo stane \$10.

Ta odpomoč je na razpolago za vsakega inozemca, ki je prišel v Združene države pred dnem 3. junija 1921, tudi če ni bil zakonito pripuščен, pod pogoj pa, da je je od prihoda stalno stanoval v Združenih državah, da je oseba dobrega moralnega značaja in da ni podvržen deportaciji. Ako pa je inozemec prišel nezakonito kasneje kot dne 3. junija 1921, nič se ne da napraviti. Ako je prišel kasneje kot 8. junija 1921 ali prej kot 1. julija 1924, on ne more po obstoječih zakonih legalizirati svoje bivanje, na drugi strani ne more niti biti deportiran. Predlogi, da se tudi tej skupini inozemcev dovoli pravico do registracije, so bili že pred Kongresom in je pričakovati, da Kongres prej ali slej razteže tudi na to skupino pravico do registracije in posledno do naturalizacije.

Ako pa je inozemec prišel nezakonito v Združene države kasneje kot dne 1. julija 1924,

OBSODBA ZARADI DENARNIH NAKAZIL IZ AMERIKE

Na pošti v Jastrebarskem so pri kontroli letos spomladi ugotovili, da je izginila poštna vreča, v kateri je bilo 78 priporočenih pisem. Mnogo takih pisem z denarnimi nakazili in tudi z dolarskimi bankovci je bilo iz Amerike. Tatvine dolgo niso mogli razkrinkati, toda upravitelji pošte, stari vestni uradniki, je bila naložena odškodnina v znesku 60,000 Din. Zaradi tolikega bremena in sumničenja, je postarica obupala in si vzela življenje. Nekaj mesecev pozneje pa je nepričakovano odpovedal svojo službo poštni sluga Severinac ter se preselil v Zagreb. Severinac star 35 let, je oženjen in oče 4 otrok. Rodbina njegove žene je precej premožna in ima tudi lastno hišo v Jaski, kjer je Severinac stanoval. Ko se je odpovedal službi, so mislili, da se je naveličal napornega dela. Kmalu pa, se je doznanlo, da je zapustil ženo in otroke ter da v Zagrebu z neko svojo prijateljico odvarja mlekarino. Ko je zaradi ureditve mlekarne potrošil precej denarja, je postal sumljiv in hišna preiskava pri njem in njegovi prijateljici je spravila na dan, da je on dolgo zasledovani tat priporočenih in denarnih pisem. Njegov zločin je tem hušji, ker je poglaval v smrt nesrečno poštno upraviteljico. Obsojen je bil na 3 in pol leta robije, njegova ljubica, ki mu je pomagala vnovičevati ukradene ameriške denarne nakaznice, pa na pol drugo leto robije. Oba morata plačati tudi odškodnino v znesku 54,850 Din. Severinac je na razpravi zatrjeval, da je vrečo s priporočenimi pismi našel blizu železniške postaje.

ZA UMOR TEKMECA 20 LET JEČE

Jovan Stojanović, kmetski sin iz Žvana v prilepskem o-

ne le da ne more postati ameriški državljan, marveč more biti deportiran radi nezakonitega prihoda. Edino, kar tak inozemec more storiti, da legalizira svoje bivanje v Združenih državah, je da zapusti Združene države in da poskusi dobiti od ameriškega konzula priseljevalniško vizo, tako da se more povrniti v Združene države zakonitim potom.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vse naše dolgotrajne skušnje vam zmoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebne preskrbi, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratna dovoljenja, potni liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjše stroške.

Nedržavljan naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pisite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavljam vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(Travel Bureau)

216 West 18th Street
New York, N. Y.

Peter Zgaga

Ko je prišel rojak precej poznomo domov, ga je nahrulila žena: — Aha, si se ga pa spet naluckal.

— Ne, ne, draga moja. Tako sem trezen kot sem bil zjutraj, ko sem vstal. Kje so pa copate?

— Pod posteljo vendar.

Možak išče in išče, naposled pa vpraša:

— Kje pa je postelja?

Gospodar je najel fanta, da bi mu česnje obiral. Ker pa jih je fant več nesel v usta kot pa v košaro, mu je naročil, da mora drugi dan neprestano žvižgati ko bo česnje obiral. Prihodnji večer je gospodar videl tujega dečka, ki je prihajal iz vrta.

— Kaj pa ti tu počenjaš? — ga je ustavil.

— Oni na česnji me je najel, da sem mu tu spodaj žvižgal.

Rojak je dobil v trgovini za dva dolarja preveč drobiža.

Molče ga je spravil v žep in odšel. Naslednjega dne mu pa da trgovec trideset centov premalo. Morali bi ga videti, kako je vzrožil dragi rojak.

Beseda je dala besedo, in tako je prišlo na dan, da je do bil prejšnji dan dva dolarja preveč.

— No, vidite, ga je opominjal trgovec, — večeraj se pa niste nič jezili. Vsak človek se lahko zmoti.

— Saj nič ne rečem, — je odvrnil rojak, — če se človek enkrat zmoti. Toda zmotiti se dvakrat zaporedoma, je pa že od sile.

Te dni sem čital zanimivo dogodbico o hudem možu, ki je imel strašno lepo ženo, ki pa ni nikaj skoparila z ljubeznijo. Samo vrag je bil k nji v vas hoditi, ker se je vsak bal njene ga moža.

Nekega dne se je po mestu razširila novica, da je ljubosumni mož ustrelil mladega fanta, ki ga je zalotil pri svoji ženi:

— Ali ni to strašno! — so vzdikali ljudje. — Ali ni to grozno!

Postaren optimist je pa sedel v kotu in modroval:

— Oh, lahko bi bilo še bolj strašno, še bolj grozno.

— Kako vendar? — so se mu čudili.

— Če bi bil predvečerašnjim prišel njen mož nepričakovano domov, bi bil mene zalotil pri nji in bi bil mene ustrelil. To bi bilo zame dosti bolj strašno in grozno. Ali ne?

Zlato preizkušaš z ognjem, ljudi z zlatom.

Nekdo je brskal po ročni torbici svoje žene in našel v nji sledeče predmete: ogledalce, glavnik, škatljičo za puder, cigaretno dozo, vžigalice, lipstick, različna pisma, polnilno pero (prazno), svinčnik (brez konice), večje število voznih listkov, pol ducata bučik, žepni robec, večje število rokavic (ne na pare), stare račune, mečkane znamke, aspirin, žepni nožek (skrhan), pilo za nohte, etui za očala, lasnice, kuharske recepte, kupone vstopnic za kinematografe, več fotografij, stekleničko želodnih kapljic, pripravo za krpanje nogavic, denarnico (prazno) in različen kovan denar, raztresen po vsej torbici.

Zdaj vemo, zakaj ženske nimajo žepov. Kakšen bi morali biti žep, ki bi spravil vse to vase!

KRATKA DNEVNA ZGODBA

EDMONDO De AMICIS:

VRNITEV Z BOJIŠČA

Bili so zadnji decemberski dnevi: še vedno sem bil v Bergamo pri svojem polku in se tolažil s knjigami o garnizijski službi. Prav nič nisem mislil na to, da bi šel domov, ker se ni bil prišel čas za daljše dopuste in sem še pred kratkim slišal polkovnika, ko je rekel, da jih sploh ne bo delil.

Kljub temu pa mi moja mati ni prenehala pisati, da me mora na vsak način videti, in jaz se nisem utrudil, ko sem ji odgovorjal:

"Potrpi, počakaj, še za čas!" In ona spet: "Ni mogoče!" Na kar sem jo znova skušal miriti in tako so potekali dnevi, tedni.

Nekega lepega jutra zaslišim da nekdo trka, odprem. Koga vidim? Polkovnika! Onega mislim, ki mi je naklonjen.

Zelo resno me je pozdravil, sestri ni hotel. Rekel mi je z nekim izrazom grajočega sočutja: "Jaz pač razumem, da silno kopriš po domu."

"Nu... mislim, po vojski." "Vojska, vojska!" je ponovil razdraženo. "ne imenuj vendar stvari s takim imenom!"

Bil sem tiho. On pa resno nadaljeval:

"Navadi se, da boš imel polk za svojo pravo družino." Spet sem bil tiho.

"Nekaj ti bom rekel. Ti, da bi bilo tvoje srce, ki je kot iz voska, bolj hrabro in da bi se življenja vojaka, kajti ti to pač nisi, prav privadil, bi se moral vsaj pet let udeležiti kakšne vojne v Indiji."

Ostal sem nem.

"Vsa ta nestrpnost, ta potreba, da bi se obešal za materin predpasnik, kratka vse to hotenje po domu, ni kar nič vojaško."

Še vedno sem molčal. Sledil je kratek odmor, nato pa je z znatno omiljenim glasom dodal: "Govoril sem s tvojim polkovnikom; daje ti pet dni dopusta; takoj lahko odpotuješ."

Zdelo se mi je, kot da sem padel z oblakov; hotel sem mu izraziti svojo zahvalo, mu povedati, da me je neizmerno osrečil, da ne bom nikdar pozabil njegove dobrote. On pa mi je odrezal besedo, rekoč:

"Bodi vojak!"

Jaz pa sem od veselja poskočil in zavpil:

"Remigio!" — Prišel je.

"Hitro naloži moj kovčeg!" Ko je slišal, kam grem, je vriskal

z menoj od veselja. "No, kako bo vesela gospa mama, jo lahko kar vidim."

"Spravi notri sliko sv. Terezije, suhe rože, držalo, cigare in vse!" Začuden me je gledal. "Da ne veš kje so — tu." Odprl sem zaklenjeno omarico in mu podal omenjeno.

"Kako, to ste shranili!" je zavpil neizmerno začuden in gledal smehljajoč se zdaj mene zdaj stvari: "Celo suhe rože."

Glede tega, kaj sem počel, preden sem odpotoval, vem samo, da sem obiskal polkovnika se kot vrtavka vrtel po mestu, prijemal srečujoče me prijatelje za roke in jim nisem prenehal slaviti lepot Bergama. "Oh, to nebo! Tisti hribi! Ta krasna ravan!" — dokler niso prijatelji obrnili pete.

Moj sluga me je spremil na kolodvor; plačal sem vozni listek in pozabil vzeti odšteti drobiž, mami sem poslal brzojavko in pravil telegrafistu vse mogoče neumnosti, kateremu je bilo dovolj, da se je dobrovoljno smejal; pokadil ali razgrizel sem v nekaj minutah gotovo več ko dve cigari, in končno:

"Gospod poročnik," je dejal Remigio, ki mi je molil v sveženj zviti plašč, ko je začelo zvoniti za odhod vlaka, "bodite tako dobri in me priporočite gospe mami in da ne bom nikdar pozabil njene dobrote zame in za mojo družino, da jo bom vedno..."

"Rad imel, da, kar izgovori, dragi prijatelj: vse bom opravil; na skorajšnje svidenje! Pozdravljen!"

"Srečno pot, gospod poročnik!" Vlak se je že premikal, sklonil sem glavo ven in še videl za stebrom svojega slugo, kako je, držeč roko na robu kape, stal, dokler nisem izginil.

Ob desetih zvečer sem moral biti v Turinu.

Pot od Milana do Turina se mi je zdela večna. Kakšna muka je, če sedi v tej kletki. Človek v tem zraku ne more niti dihati, za vrata, saj bi bili lahko prostori tudi na vagonih, zgoraj na prostem! Kako bi človek pretolkel čas. Poskusil bom, da začnem že uživati veselje svojega prihoda, kakor si ga predstavljam v svoji domišljiji. Torej: pripeljeni se na postajo. Toda ne, tako bi šlo prehitro, dalj časa moram od

tega kaj imeti. Saj sem še čisto zunaj okrožja Turina, vlak gre dalje, vedno dalje, tam je mestna meja. Oh, končno! Že vidim prve zidove, ki spadajo h kolodvoru. Toda rajši si mislim še kakšno oviro, stojimo — sedaj pa naprej, na postajo, vlak tiho obstane, ne, še ne! Kakšna presneta hitrica je to. Vendar pa hočem okušati s slastjo, počasi. O Bog, sedaj sem vendar že izstopil, tu je že čakajoča množica... Kako toplo sedi ta grozni, težki plašč! Kako so začeli tistile tamkaj spat — in pogledoval sem po ostalih potnikih — kako neki morejo ostati tako mirni, dočim hoče mene ta mrzlična nestrpnost kar razjesti?

Tako oh! to ni več privid! Tu so oni, lepi turinski griči, hiše, kolodvorsko obzidje, tam so tri palače na Via Nizza. Tam — tam je tudi okno. Kdo, za Boga, dviga tam roke v pozdrav! On je, moj stari prijatelj, moj oče... Vlak obstane, skočim dol, hitim skozi množico, — tu so oni! Tu so oni vsi! Videli so me, roke stegujejo... Mati moja mati! Še čutim pritisk tistih nežnih rok okoli mojega vratu, še slišim tiste glasove, še gledam tiste luči.

Prišli smo do hišnih vrat; odpro se, obesim se na prsi dobrega očeta, tam stoji vnučka, en poljub za vse, toda primeren. Sosedje se priklanjajo, prenesli moram naval pozdravov, dobrodošlic, stiskanja rok, vprašanj; mati bi me rada do vseh napravila prepirljivega in me prijema za roke, za rame, kakor da bi se hotela prepričati, če sem prišel nazaj nepoškodovan. Sestre me objemajo, vedno znova — veselju ni konca.

Slednjič so se polagoma odstranili, drug za drugim, sosedje in prijatelji; moja starejša sestra se je vrnila domov, vlačnih oči je spravila spet mlajše, brat je šel ven in samo moja mama in jaz sva ostala skupaj.

Komaj sva videla, da sva sama, sva sedla tesno drug k drugemu, so prišla kakor dva zaljubljenca, ki se ne bojita priči, za roke, in ko se je izvil moji materi globok vzdih olajšanja, ki je obsegal vso zgodovino vojne, je rekla s povzdignjenim glasom:

"Kakšne dni sem preživela, ah, sin moj, in koliko strahu"

(Nadaljevanje na 4. strani.)

KAČJI KULT — NAJSTAREJŠA VERA

ŠA VERA

Nobene živali ne obdaja od pamtveka toliko mistike kakor kače. Ljudem se je videla od vselej skrivnostna in nevarna. Celo njeno podobo so smatrali za zločesto. Zdi se, da je bil kačji kult najstarejša vera sploh. Vpliv tega kulta je zaslediti še v mnogih obstoječih verah. Skoraj povsod velja za simbol vsega zla.

Kača je bila najodličnejša žival podzemlja, bila je ne kakšna vez med svetom živih in svetom mrtvih. Zato jo vidimo upodobljeno na mnogih nagrobnikih staroveških sredozemskih ljudstev, posebno v Egiptu. Sklenjeno v krog, so jo uporabljali kot simbol večnosti na vratih grobnice. Da je postala kača takšen simbol, izvira bržkone od tega, ker so ljudje že zgodaj opazili, kako se levi, kako odlaga staro kožo in se pojavi potem z novo zunanostjo na dan. To je podkrepljalo misel o vstajenju po smrti in večnem življenju. Tako je kača ponekod kot znanilka nesmrtnosti uživala visoko spoštovanje.

Toda stari Egipčani, ki so jo najbolj spoštovali, so se istočasno tudi bali in jo sovražili, kajti v njej so videli tudi uteleženega Tifona, morileca Ozirisa. V nasprotju s Horom, božanstvom vzhajajočega sonca, je bil Tifon božanstvo tonečnega sonca. Ostanek te vere, v kateri je kača veljala za boga zahajajočega sonca, se je ohranil v Egiptu še do današnjih dni, kajti tam ljudje pravijo, da ne more nobena kača umreti, preden sonce ne zaide, pa ji stori, kar ji hočeš.

Kot predstavnicu zla smo jo spoznali iz svetopisemskih zgodbo o Evinih skušnjavah v raj. Isti prizor nam kaže starobabilonski pečatni cilindri iz drugega tisočletja pred našim šteje. Sveto pismo imenuje hudiča naravnost za "veliko kačo." V germanski mitologiji naletimo na kako Midgard, ki obdaja v velikem zvrtu vso zemljo, in v Nifelhelu, starogermanskem peklu, prebivajo prekleto duše v vodovju, ki je popolno kač.

V starem Egiptu so se kače, kakor smo omenili, bali. Navzlic temu so tam verjeli, da prinaša srečo in varstvo zoper sovražnike, če jo pomirjaš z daritvami. Zato pa je nje podoba krasila krono faraonov, svetišča in svete omare. Stari Grki so jo popolnoma slekli nje-nega demonskega značaja in so videli v njej spremljevalko bogov in herojev. Tudi oni so jo upodabljali v svojih svetiščih, posebno pa v zvezi s kipi bogov. Izpod štita slavnega Fidijevega kipa Partenonske Ate-ne dviga svojo ozko glavo kača. V akropoliskem muzeju vidimo skulpturo božanske trojice s kačjim telesom in kača je bila tudi sveta žival Asklepja, boga zdravilstva. Še danes velja kača za grb in znak zdravniške znanosti in umetnosti. Zdi se, da tu ni vplivala miselna zveza s kačjim strupom, torej z umetnostjo mešanja strupov, temveč da je bil vzrok v tem, ker so ljudje kači pripisovali izredno dolgo življenje in jim je bila tako uteleženje zdravja in visoke starosti.

V ljudskem praznovanju ima kača še veliko ulogo. Prstan v podobi kače daje svojemu nosilcu baje dolgo življenje in zdravje, prstan v podobi dveh kač, ki obračata glavi druga proti drugi, obnavlja baje mir med sprtima prijateljskima. Vojaka varuje okrog zapestja ovit kačji lev pred smrtjo in ranami, in če položis na rane in bule kos kačje kože, bo to povzročilo baje, naglo ozdravitev. Kačje glave so smatrali že v starem Rimu za talisman, ki prinaša posebno srečo. Podoba

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

IGRE

ANTIGONE, Sofoklej, 60 strani 30
AZAZEL, trdo vez 1.20

BENEŠKI TRGOVEC, Igrokaz v 5. dejanju 50
Klasične igre najslavnejšega dramatika, kar jih pozna svetovna literatura. Dela je prevedel v krasno slovensko naš najboljši pesnik Oton Zupančič.

CYRAN DE BERGERAC, Heroična komedija v petih dejanjih. Trdo vezano 1.70

ČRNE MASKE
Spisal Leonid Andrejev, 32 str. Cena 35
Globoka ruska drama je podana v jako lepem slovenskem prevodu.

EDA, drama v 4. dejanjih 60
GOSPA Z MORZA, 5. dejanj 75

KAMELA SKOZI UHO SIVANKE, Veselo igran v 3. dejanju. V igri nastopa 11 oseb 45

KREUTZERJEVA SONATA
Spisal L. N. Tolstoj, 136 strani. Cena 60
S žudovitim mojimstvom priklene Tolstoj v tem romanu bralca nase. Mukoma doživljamo prizor za prizorom, grozovitost za grozovitostjo do strahnega konca.

LJUBOSUMNOST
Spisal L. Novak, 45 strani. Cena 30
Dejanje te veseligrje je napeto in polno pritegnega humorja. Scenarija je skromna, števil oseb nizko (6). Našim malim odrom, ki žele uspelega večera, knjižico toplo priporočamo.

LOKALNA ŽELEZNICA, 3. dejanj 50
5. zv. Po 12 letih, 4. dejanj 45

MAGDA, Spisal Aloiz Remec, 86 strani. Cena 60
Zaloziga uboga dekleta v dvajsetih prizorih. "To je britka, globoka zgodba ženske, ki trpi, pada in odpuša in umira po krivdi moža."

MARTA, SEMENJ V RICHMONDU, 4. dej. 30
MOGOČNI PRSTAN, Mitelski, 52 strani 35
NAMIŠLJENI BOLNIK, Mollere, 80 str. 50
OBI VOJSKI, Igrokaz v štirih slikah 30

OPOROKA LUKOVŠKEGA GRAJŠČAKA
47 strani. Cena 30
Ta veseligrja znanega češkega pisatelja Vrhlickage je namenjena predvsem manjšim odrom.

PETROKOVE POSLEDNJE SANJE
Spisal Pavel Golja, 84 strani. Cena 40
Božična igra v štirih slikah, primerna za večje odre.

POTOPLJENI ZVON
Spisal Gerhart Hauptmann, 124 str. Cena 50
Dramatska bajka v petih dejanjih.

PEPELUH, narodna pravljica, 6. dejanj, 2 str. 35
REVIZOR, 5. dejanj, trdo vezano 75

R. U. R. Drama v 3. dejanjih s predigro, (Čapek). Vezano 45

ROKA V ROKO 30
MACBETH, Shakespeare. Trdo vezano, 151 str. Cena: mehko vezano 70 Vezano 90

OTHELO, Shakespeare. Mehko vezano 70
SEN KRESNE NOČI, Shakespeare. Mehko vezano. Cena 70

SKOPUH, Mollere, 5. dejanj, 112 str. 50
SPODOBNI LJUDJE ("ŽIVETI")

Spisal F. Lipovec, 40 strani. Cena 30
To je ena izmed petih enodejank. Čitih dejanj se vrši pred svetovno vojno. Namen ki ga je imel pisatelj, nam odkriva na delu knjige z besedami: — Ni strci, temveč zdravilo, kar ti dajem.

TESTAMENT
Spisal Ivan Rozman, 105 strani. Cena 35
Ljudska drama v štirih dejanjih. Vprizoritev je omogočena povsod, tudi na takih odrih, ki ne zmorejo za svoje predstave prevelikih stroškov.

TONČKOVE SANJE NA MIKLAJEV VEČER
Mladinska igra s petjem v 3. dejanjih 60

ZAPRAVLJIVEC, Mollere, 3. dejanja, 107 str. 50

ZGODOVINSKE ANEKDOTE, Cena 30
ZA ERIZ IN SVOBODO, Igrokaz v 3. dejanjih 35

ZBIRKA LJUDSKIH IGER.
3. snopič. Mlin pod zemljo, Sv. Neža, Sanje 60

13. snopič. Vestalka, Smrt Marije Device, Marjin otrok 30

14. snopič. Sv. Boštjan, Junaška deklica, Materin blagoslov 30

15. snopič. Turki pred Dunajem, Fajola in Neža 30

20. snopič. Sv. Just, Ljubezen Marijinega otroka 30

PESMI in POEZIJE

AKROPOLIS IN PIRAMIDE 30
BALADE IN ROMANCE, trda vez 1.25

broširana 1.25
KRAGULČKI (Utrva) 65

BOB ZA MLADI ZOB, trda vez 40
MOJE OBZORJE, (Gangl) 1.25

NARCIS (Gruden), broš. 30
NARODNA PESMARICA, Cena 50

POLETNO KLASJE, Cena 50
PRIMORSKE PESMI, (Gruden), vez. 35

SLUTNE (Albrecht), broš. 30
POHORSKE POTI (Glaser), broširano 30

STO UGANK (Oton Zupančič) 50
VIJOLICA, Pesmi za mladost 60

ZVONČKI, Zbirka pesmi za slovensko mladino. Trdo vezano 90

ZLATOROG, pravljica, trda vez 60

ŽIVLJENJE
Spisal Janko Samiec, 109 strani. Cena 45

PESMI Z NOTAMI

MEŠANI IN MOŠKI ZBOR

Ameriška slovenska lra. (Holmar) 1.20
Orlovsko himne. (Vodopivec) 1.20
Pomladanski odmevi, 11. zv. 45

SLOVENSKE AKORDI
22 mešanih in moških zborov, uglasil Karl Adamič Cena 1.50

PLANINKE
Pesmi za sopran, alt, tenor in bas, uglasil J. Laharnar Cena 1.20

MOŠKI ZBOR
Gorski odmevi. (Laharnar) 2. zvezek 45
Trije moški zbori. (Favčič) 40

Izdala Glasbena Matica

DVOGLASNO
Naši himni 50

MLADINI
Osem mladinskih pesmi ob 100 letnici rojstva Fr. Levstika s klavirjem ali harmonijem. Uglassil Emil Adamič Cena 1.20

MEŠANI ZBORI
Trije mešani zbori. Izdala Glasbena Matica 45

RAZNE PESMI S SPREMLJEVANJEM:
Domovini. (Foerster) Izdala Glasbena Matica 40
Gorske cvetlice. (Laharnar) 45

Četvero in petero raznih glasov 45
V peplinski noči. (Sattner)

Kantanta za soli, zbor in orkester. Izdala Glasbena Matica 75

Dve pesmi. (Prelovec). Za moški zbor in bariton solo 20

NOTE ZA GOSLI
Uspavanka, zložil Jos. Vedral Cena 1.20

MALE PESMARICE
Št. 1. Srbske narodne himne 15
Št. 1a. Što čutiš, Srbine tužni 15

Št. 11. Zvečer 15
Št. 13. Podoknica 15

Slavček, zbirka šolskih pesmi. (Medved) 25
Lira. Srednješolska, 1. in 2. zvezek po 50

Troglasi mladinski zbor primeren za troglasi ženski ali moški zbor. 15 pesmic. (Pregel) 1.20

MEŠANI IN MOŠKI ZBORI. (Alješ) 1.20

3. zvezek. Psalm 118; Ti veselo poj: Na dan; Divna noč 40

6. zvezek. Opomin k veselju; Sveta noč; Stražniki; Hvalite Gospoda; Občutki; Geslo 40

CERKVENE PESMI
Domaci glasovi. Cerkvene pesmi za mešan zbor 1.20

Tantum Ergo (Premrl) 50

Mašne pesmi za mešan zbor (Sattner) 50

Pango Lingua Tantum Ergo Genitori (Foerster) 50

K svetemu Rešnjemu telesu (Foerster) 40

Sv. Nikolaj 60

10 EVHARISTIČNIH PESMI
Za mešan zbor Cena 1.20

MISSA in Honorem St. Josephi, Kyrie Cena 1.20

HVALITE GOSPODA
Pesmi v čast svetnikom, mešan zbor Cena 1.20

PHILOŽNOSTNE PESMI
za izvan cerkvene in društvene slavnosti, sestavil A. Grum. Mešani in moški zbori Cena 1.20

NOTE ZA CITRE
Kožljiski. Poduk v igranje na citrah, 4. zvezek 3.50

Buri pridejo, koračnica 20

NOTE ZA TAMBURICE
TAMBUŠA, sedem narodnih pesmi, priredil Emil Adamič Cena \$1.20

Slovenske narodne pesmi za tamburaški zbor in petje (Bajuk) 1.20

Bom šel na planine. Podpuri slov. narodnih pesmi (Bajuk) 1.20

Na Gorenjskem je fletno 1.20

RAZGLEDNICE
Newyorške. Različne, ducat 40

Iz raznih slovenskih krajev, ducat 40

Narodna noša, ducat 40

POSAMEZNI KOMADI po 5 centov

Naročilom je priložiti denar, bodisi v gotovini, Money Order ali poštne znamke po 1 ali 2 centa. Če pošljete gotovino, reko-mandirajte pismo.

KNJIGE POŠILJAMO POŠTNE PROSTO

Naslovite na: —

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

VODITELJI INDUSTRIJSKE ORGANIZACIJE

Voditelji odbora za industrijsko organizacijo na konferenci za organiziranje jeklarjev.

Z leve na desno so: Sidney Hillman, John Lewis, predsednik United Mine Workers,

Philip Murray in John Brophy.

Hči druge žene

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

"Dobro, pošljem vam Sunlo. Sedaj pa vas ne bom več motila."

"Pozneje pridem tudi jaz na verando. Za sedaj pa me še oprostite. Hočem, kakor dolgo mogoče ostati v sarongu, toda v njem ne morem hoditi okoli."

"O, v vročini hodim tudi v sarongu po hiši."

Gospa Lili se zasmeje. In z zavistjo v svojih očeh gleda vitko Gondino postavu.

"Da, vi! To je tudi kaj drugega. Za mene je čas potekel, ko sem se mogla brez vsake zadrege pokazati v sarongu."

Gonda v zadregi pogleda bujne čare gospe Lili in naglo odide. Gospej Lili se pristrčno zdeha, se leno izteza, si prižge cigareto ter zopet prime knjigo in bere dalje.

Gonda pošlje Sunlo k njeni gospodinj in gre zopet na verando, kjer ji Grega hrepenče gleda naproti.

Soba, v kateri je ležala gospa Lili, se je nahajala na zapadni strani, Grega pa je bil na severni strani. Tako obeh nikdo ni motil in sta se mogla razgovarjati, ne da bi se jima bilo treba bati, da ju kdo posluša.

"Sunla je za te prinesla že okrepčilo, Gonda," pravi Grega in pokaže na krožnik s sadjem in limonado na mizi. Poleg je bilo tudi nekaj keksov.

"Ali si skrbel za mene, Grega?"

Grega smeje zmaje z glavo.

"Sunla je prinesla, ne da bi ji kdo naročil. Zelo dobra služkinja je, ki tebe obožuje, kakor delajo tudi vsi uslužbenci na Dahomyju. Pogosto sem videl, kako so trkali vsako željo v tvojih očeh."

"Naši uslužbenci so vsi dobri, Grega, in Sunla je tudi. Zadnjič sem jo prosila, da naj včasih pogleda za teboj in ti kaj postreže, ker drugi malo store za tebe."

"O, tebi se imam zahvaliti, da mi Sunla tako pridno streže! Hvala ti, Gonda, na vse misliš."

Gonda pije malo limonade.

"Ali ti naj pripravim kako sadje, Grega?"

"Hvala, ne, šele pred pol ure sem zajtrkoval. Šele proti jutru sem zaspal in sem nato dolgo spal."

"Prav tako moraš vedno delati! To se pravi, ne mislim, da moraš tako pozno zaspati, tega ne maram niti slišati. Spati moraš mnogo. Kako se počutiš danes?"

"Počasi gre boljše, pa žalibog, zelo počasi."

"Ne smeš izgubiti potrpljenja!"

Grega se veselo nasmeje.

"Kadar si ti pri meni, je lahko biti potrpežljiv. Kadar te vidim, mislim, da na svetu ne more biti nobene bolezn. Vedno imaš na sebi nekaj svežega, zdravega, oživljajočega."

"Potem pa vzemi zgled po meni in bodi hitro zdrav."

Grega nekoliko vzdihne in njegove modre oči gledajo v daljavo.

"Pogosto mislim, da ne bom nikdar več popolnoma zdrav. Malajski zdravnik, ki me pride včasih pogledat, se odeva glede moje bolezn z molkom; mogoče, ker ne more dognati, kaj mi je pravzaprav, toda imam občutek, kot da za mene ni več robenega ozdravljenja."

Gonda zmaje z glavo, kot bi hotela prikriti svojo skrb. "Kako neumne misli so to, Grega. Ne bo več dolgo, pa bova zopet morala okoli, kot sva prej. Ali ni bilo to lepo?"

Njegove oči zažare.

"Krasno, Gonda! Samo zmerjaj me; dobro mi de. V sled svoje dolgotrajne bolezn sem mogoče pričel malo prečno gledati."

"Seveda, če je kdo bolan, vidi vse bolj temno. Pa počakaj še en teden, tedaj se boš smejal nad svojimi neumnimi mislimi in boš zopet zdrav in vesel."

Ni je hotel žalostiti, zato napelje pogovor na drugo stvar.

"Ali si bila pri materi?"

"Da, strašno se dolgočasim z neko nezanimivo knjigo."

Grega nagubancil čelo.

"Zdrava je in močna, pa vendar noče delati. Kako vselega napravi delo človeka, tega niti ne ve. In v hiši gre vse narobe. Kako se vse sveti pri vas na Dahomyju. In ti si vendar še tako mlada!"

Gonda mu boža roko.

"Ne vzemi vsega tako resno, Grega; to te muči."

Grega ji prikimata.

"Imaš prav; čez to, česar ni mogoče premeniti, se ne smemo jeziti. Toda ni lepo, ko moram vedno gledati, kako gre vse rakovo pot, pa ne morem pomagati. Žal, da ne morem predlagati. Tudi, če bi bil zdrav, nimam dovolj moči, da bi preprečil propad. In včasih me prevzame želja, da bi kam zbežal, da mi ne bi bilo več treba tega gledati. Toda na celem širnem svetu ne poznam kraja, kjer vlada mir za ubogega človeka, kakoršen sem jaz."

"Jaz pa vem za tak prostor, Grega."

Grega jo radovedno pogleda.

"Zelo sem radoveden."

"Pri tvojem starem očetu na Danskem; tja bi moral iti."

V tužen nasmeh se mu zategnejo majhne ustnice.

"Da bi me postavil pred svoja vrata? Saj vendar veš, da nikdar ne piše in tudi nikdar ni odpustil, ker sta moj oče in moja mati izžvala njegovo jezo, ko je moj oče odpeljal mojo mater."

Gonda ga gleda s široko odprtimi očmi.

"Mogoče pa samo čaka, da mu kdaj pišeš, Grega?"

Toda Grega zmaje z glavo.

"Pred nekaj leti sem mu enkrat pisal; voščil sem mu k Novemu letu in ga vprašal, ako bi mi dovolil, da mu včasih pišem. Tedaj pa mi je poslal po svoji banki odgovor, da želi, da ga ne nadlegujem s svojimi pismi."

"Kako mi je to žal zaradi tebe! Ali pa ne bi navzlic temu še enkrat poskusil?"

"Ne, Gonda, če je to poniževalno za mene, da moj oče prejema denar, ki ga moj stari oče vsako četrtletje po banki pošilja za mojo vzgojo. To je še edini znak, ki ga prejema; da je še živ."

(Dalje prihodnjik.)

VRNITEV Z BOJIŠČA

Nadaljevanje s 3. stran.

sem prestala! V kako tesnobnih skrbeh mi je bilo srce. Nisem ti mogla tga pisati, da bi te ne vznemirjala, toda, ko si odšel, se mi je zdela vsa hiša opustošena. Kakšni dolgi večeri! In dnevi. Če je sijalo sonce, sem si mislila: ubogi Albert, kako neki koraka v tej vročini. Če je deževalo: ubogi fant bo moker. Nisem mogla iti v svojo udobno posteljo, medtem ko si moral ti ležati na zemlji, in ko je bila nekoč nevihta, sem prižgala luč, — kako pa bi bila spala v takem vremenu, ko pa nisem vedela, ali je moj sin pod streho. Moja neprestana skrb zate je postala zelo vroča. Iskala sem kaj in mislila: če najdem, bo obvarovan pred nesrečo, če ne najdem — veš, prav kakor stare ženske. Veselost sosedov me je mučila, in gledala sem za maloštevilnimi častniki, ki so šli mimo, ker se mi je zdela, da so ti nekoliko podobni. Poiskala sem vsa tvoja pisma iz prejšnjih let in si predstavila, kakšen si bil kot majhen otrok, če si ponoči vstal, in potem, ko si hodil v šolo, takrat, ko sva se oba v čas hitvoje soljanja mučila in me je onesrečevalo, da ti ne morem pomagati pri prevajanju iz latinščine, kar te je spravljal v obup. Strah, da te lahko vsak dan izgubim, pa je končno vedno vdušil vse druge misli in povzročil, da sem gledala srečna leta preteklosti kakor sen. Tedaj sem zvečer, če sem bila tu v sobi sama, padla na kolena in v vroči molitvi prosila Gospoda kakor še nikdar: ponudila sem mu svoje življenje za tvoje in vedno znova na glas kot da bi me lahko slišal ... izgovarjala tvoje drago ime, dokler me niso zapustile moči in se mi je skrčilo srce ter sem mislila, da umrem. Oh, in zdaj si tu zdrav in veder, smem te videti, govoriti s teboj, te objeti. Ali je to pač tudi res, niso le varljive sanje! Povej, Albert, reci mi, da me slišiš, da me vidiš jokati!"

Pokleknil sem pred njo. "Kaj ti je, sin moj, kaj delaš? Vstani!"

"Pusti me, mati. Glej, tudi jaz ti moram povedati. Če sem trpel, je bilo to le zavoljo tebe, kajti, če me je mučila trudnost ali želja, sem vedel, da v mislih tudi ti to čutiš. Tedaj mi je neizmerna ljubezen do tebe dala tudi moči in poguma, in zvest, da sem živel od tvojeje spoštovanja za svoje srce in značaj, me je bodrila, da sem imel že samo misel o kakem dejanju bojazljivosti za nevredno vojaka, ker je bila zame toliko kot zoper tebe naperjena povska. Tudi jaz, veš, sem šel v dolgih večerih pod šotorom skozi preteklost in kakor si o troci predstavljajo raj po svoje, tako sem te videl, ko sem sanjari, kot majhno deklico, potem, kako si zrasla, ko si postala žena, mati; spominjam se, kako si napravila za časa moje bolezn, da bi me spravila v dobro voljo, iz papirja majhen klobuk, ali še več. Dala si si

na glavo in udarjala z dvema ravniloma po stolu. Nato si mi prinesla na posteljo kave, in če nisem hotel, da si s trudila, si menila: "Le pusti me, v veselje mi je to." Kaj nisi bila vse mojemu bolnemu, slabotnemu očetu v dolgih nočeh brez spanja! Ah, in nikdar ne pozabim, kako si mi poljubljala uniformo, ko sem se prvič vrnil iz vojaške šole. In kdo je ta žena, se vprašam. Zakaj me ima tako rada, da sem jaz njeno življenje, njen svet, da sem zanj sreča. Kakšno zaslugo imam pri tem? Niso vse matere take, kakršna je ona in če je dal Bog rayno meni takega angela, zakaj ji ne bi dal vsaj vrlejšega sina. Ne, ne, ne pusti me, da izrečem, kako naj se ti lahko kdaj dovolj zahvalim, kako naj ti povrnem; če bi ti položil krogo sveta k nogam, bi ti ponudil komaj tisoč del dobrot, ki mi jih je izkazalo tvoje plemenito srce, tvoja čista duša. Poslušaj! Vedno sem pravil, tudi sedaj rečem in bom zmerom pravil: Vas, matere, nihče povsem ne spozna, če bi se bavil svet z velikimi materami kakor s javnimi državljani, tedaj, glej, tedaj bi postavil taki ženski kot si ti spomenik ..."

Položila mi je roko na usta. "Zlat spomenik, in kdor ima srce in čustvo, jaz najprej, bi poljubil sledove tvojih nog."

"Albert, bodi vendar tiho! Nočem tega slišati!"

Najini roki sta bila druga v drugi, bil sem še na kolenih, ona pa se je nagnila k meni, blaženo sva se pogledala, napol smejoče se, napol jokaje.

"Tudi sedaj poljubim tvojo uniformo!" je iskreno zavpila mi ostala z usti na prsih, jaz pa sem pritisnil njeno glavo na srce.

Nekaj minut sva stala oba z lučmi v roki pri nasprotnih vratih, pripravljena, da greva v svojo spalnico.

Na pragu sva se spet obrnila, se smehljala in stopila nazaj na sredo sobe.

"Albert! Kaj si ti?" je vprašala ljubeznivo.

"In kaj si ti."

"Malopridnež si."

"In ti si angel."

Pogledala me je, zmajala z glavo in za trenutek tako mirno stala, z obrazom, ki ga je luč razsvetljevala od zgoraj, oči so se ji lesketale v solzah s tako ljubkim smehlajajem, z mirno, tako rahlo veselostjo, da je bila v resnici podobna svetnici.

Rahel, toda resen očiček je to, ki najde globoko v moji duši svoj odmev, vzbudi se mi kesanje in sklep, da bom odslej plemenitejši, boljši, vrednejši nje. In ko zaspi, mi še lebdijo pred očmi slika teh ljubeznivih, svetlečih se potez.

**V letošnjem Koledarju je par lepih kratkih po-
vesti, ki bodo zanimale
ljubitelje leposlovja.**

URADI SVOJET. LJUDSKIH KOMISARJEV

se nahajajo v modernem poslopiju, ki je bilo nedavno zgrajeno sredi Moskve. Uradi so najmodernejše opremljeni.

MLADA DEKLETA IZGINJAO

S svojim bogastvom, ki ga je imel od mladih let, si je gospod Le Boutillier lahko privoščil v svojih starejših letih, da je živel sam zase na svojem posestvu v Bretonski, nedaleč od mesteca Quimper. Številno služabništvo mu je omogočalo življenje podeželskega francoskega plemiča naših dni in se na celno ni brigal za klepet, ki so ga gnali ljudje okrog njega, odkar se je bil svetu tako rekoč odpovedal. To, da prav za prav ni šlo za pravo in popolno odpoved, je postalo kmalu jedro klepetanja, pa to ga v njegovi večni dobri volji ni motilo. Ali naj se s pičlimi šestdesetimi leti res popolnoma odpove življenju ljudem na ljubo? Ali bi si res ne smel privoščiti luksuza družabne dame? Ali je to zločin, da je imel že nekoliko let to ali ono mično mlado dekle okrog sebe, da jo je imel kakor oke hčer in s poštenimi nameni?

Toda ljudje so znali seveda povedati, da ima Le Boutillier z dekleti povsem druge namene. V njegovem gradu podobni vili ni šlo vse v redu, skratka, ljudem se je videl kot nekakšen bratranec velike pošasti francoske kriminalne zgodovine, imenovali so ga v svojih skrivnostih šepetih za bretonskega — Landruja.

Na kaj se opirale te govorice?

Med drugim na to, da je bilo vsakomur strogo prepovedano stopiti na njegovo posest, dalje absolutna molčečnost Le Boutillierovega služabništva, predvsem pa to, da je vsakokratno dekle, potem ko je delalo kakšne leto dni gospodu družbo, odšla nekega dne z njim na potovanje — tega dekleta ni potem nihče več videl. Na njemesto je kmalu potem stopila druga družabnica, ki je čez leto dni izginila na isti skrivnostni način. Ali niso to pomembni znaki, ali niso to že dokazi za pošastne stvari, ki jih je moral uganjati stari pohotnež?

Seveda, prav na glas ni nihče povedal svojega mnenja in tudi k orožnikom ni nihče stopil, toda nekega dne, ko se je graščak vrnil s svojega obilnega letnega potovanja brez svoje zadnje mlade družabnice in ko je bilo že vse pripricano, da se bo sedaj zgodilo že dolgo pričakovano odkritje, je stopil pristojni župan na "nevsiljiv" obisk k svojem najboljšemu davkoplačevalcu, da si od blizu in neopazno ogleda vso zadevo. Uradni mož pa je že po previdnem uvodu pogovora padel v najhujšo zadrego, ko je začel njegov gostitelj brez ovinkov in tudi precej grobo, kar drugače ni bila njegova navada, govoriti o mučni " aferi."

Vse te človeške opice in klepetulje v kraju, kje dejal gospod Le Boutillier, bi morale pometati rajši pred svojimi pragi in si stokrat premisliti, preden bi človekoljubna dejanja starega, osamelega moža vlekle tako v blato, kakor delajo. Kaj pa je storil slabega? Mlada, mična dekleta, ki sem jih imel rad z očetovsko naklonjenostjo, je čisto enostavno spravljat v zakon in do domačega ognjišča.

Vabil jih je iz vseh strani Francije, vedno je gledal na to, da so bile med najbednejšimi, na svojem posestvu jim je omogočal, da so se malo popravile, seznanjal se je z njihovimi skrbi, sanjami in željami — in potem je šel ter jim te sanje izpolnjeval. Vsaka je imela neke " prijatelja". Gospod je vedel, kaj lahko stori z vsem svojim denarjem, poskrbel je, da si je dekleta s svojim prijateljem lahko ustvarilo skromno, toda brezskrbno zakonsko srečo. To so bili njegovi " zločini" — zločini samo zato, ker je hotel srečo svojih starih let

SHIPPING NEWS

Na parnikih, ki so debelo tiskani, se vrše v domovino izleti pod vodstvom izkušenega spremljevalca.

29. julija:
Queen Mary v Cherbourg
Washington v Havr

1. avgusta:
Champlain v Havre
Bremen v Bremen

5. avgusta:
Aquitania v Cherbourg
Normandie v Havre

8. avgusta:
Europa v Bremen
Rex v Genoa

12. avgusta:
Manhattan v Havre
Queen Mary v Cherbourg

13. avgusta:
Ile de France v Havre

15. avgusta:
Paris v Havre

19. avgusta:
Aquitania v Cherbourg
Normandie v Havre

20. avgusta:
Vulcania v Trst

21. avgusta:
Bremen v Bremen

22. avgusta:
Champlain v Havre
Conte di Savoia v Genoa

26. avgusta:
Queen Mary v Cherbourg
Washington v Havre

28. avgusta:
Ile de France v Havre
Europa v Bremen

Pišite nam za cene vozniš 11-
SLOVENIC PUBLISHING
COMPANY (Travel Bureau)
216 W. 18th St., New York
stov, rezervacijo kabin in po-
jasnila za potovanja.

2. septembra:
Normandie, Havre
Aquitania, Cherbourg
5. septembra:
Paris v Havre
Bremen v Bremen
Rex v Genoa
8. septembra:
Saturia v Trst
9. septembra:
Manhattan v Havre
Queen Mary v Cherbourg
10. septembra:
Champlain v Havre
12. septembra:
Ile de France v Havre
Berengaria v Cherbourg
Europa v Bremen
16. septembra:
Normandie v Havre
17. septembra:
Aquitania v Cherbourg
19. septembra:
Conte di Savoia v Genoa
22. septembra:
Bremen v Bremen
23. septembra:
Lafayette v Havre
Washington v Havre
Queen Mary v Cherbourg
26. septembra:
Paris v Havre
Vulcania v Trst
29. septembra:
Europa v Bremen
30. septembra:
Normandie v Havre

V JUGOSLAVIJO
V MANJ KOT 7 DNEH
QUEEN MARY
Kraljica vseh morja; krasna izdelava.
Nenadkriljive kabine tretje razrede
in prostorni javni prostori.
Odplutja iz New Yorka preko Chelbourga.
29. julija, 12. in 26. avgusta; 9. septembra
BERENGARIA 12. sept., 1. okt.
AQUITANIA 5. avg., 19. avg.
Tudi Moderne Motorne ladje preko Havre
BRITANNIC
GEORGIC
Za nadaljne informacije se obrnite na
lokalnega agenta ali na
CUNARD WHITE STAR
25 BROADWAY NEW YORK

VAŽNO ZA NAROČNIKE
Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Da nam prihranite nepotrebnega dela in stroškov, vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite naročnino naravnost nam ali jo plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so upravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

- CALIFORNIA:**
San Francisco, Jacob Laushin
COLORADO:
Pueblo, Peter Cullig, A. Sattis
Walsenburg, M. J. Bayuk
INDIANA:
Indianapolis, Fr. Zupančič
ILLINOIS:
Chicago, J. Berčič, J. Lukanich
Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois)
Joliet, Mary Bambich
La Salle, J. Spelich
Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago, Joe Zelenc
KANSAS:
Girard, Agnes Močnik
Kansas City, Frank Žagar
MARYLAND:
Kittamiller, Fr. Vodopivec
Steyer, J. Černe (Za Pennsylvania, W. Va. in Maryland)
MICHIGAN:
Detroit, Frank Stular
MINNESOTA:
Chisholm, Frank Gouže
Ely, Jos. J. Peschel
Eveleth, Louis Gouže
Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, John Povše
Virginia, Frank Hrvatic
MONTANA:
Roundup, M. M. Paulan
Washoe, L. Champa
NEBRASKA:
Omaha, P. Broderick
NEW YORK:
Gowanda, Karl Struška
Little Falls, Frank Masto
**Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karl-
linger, Jacob Resnik, John Slapnik**
OHIO:
Barberton, Frank Troha
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant, John Kuwto
Youngstown, Anton Kikelj
OREGON:
Oregon City, Ore., J. Koblar
PENNSYLVANIA:
Broughton, Anton Ipavec
Conemaugh, J. Brezovec
Coverdale in okolica, M. Rupnik
Export, Louis Supančič
Farrel, Jerry Okorn
Forest City, Math Kamin
Greensburg, Frank Novak
Johnstown, John Polants
Krayn, Ant. Taušelj
Luzerne, Frank Balloch
Midway, John Žust
Pittsburgh, J. Pogačar
Steelton, A. Hren
Turtle Creek, Fr. Schiffrer
West Newton, Joseph Jovan
WISCONSIN:
Milwaukee, West Allis, Fr. Struška
Sheboygan, Joseph Kikelj
WYOMING:
Rock Springs, Louis Tauchar
Diamondville, Joe Rollich

Vsak zastopnik izda potrdilo za svojo, katero je prejel. Zastopnike tople priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

tako kovati, kakor je pač sam hotel in ne kakor bi morda hotel svet. In stari gospod je resnico svojih trditev razkače-
no dokazal s kopico dokumen-
tov in pisem,